

formet i en saadan Skikkelse, at Købstæderne kan være tjente med det. Men det vil jeg dog sige med det samme, at det er mig ganske ligegyldigt, hvordan det gaar med Justitsministeren og hans Embedsmænd, for mig staar Købstædernes Krav først, og det byder, at det Lovforslag, der foreligger her, kommer til at tage Hensyn til de Rørelser, der findes i Købstæderne, og til den Udvikling, som er sket med de danske Købstæder siden 1868, da Købstadkommunalloven blev givet, og da der kun eksisterede ganske smaa Købstæder.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg ikke skal komme yderligere ind paa Sagens Realitet, men kun sige, at jeg er ganske uenig med de to første Talere med Hensyn til Spørgsmaalet om Ministeriets Tilsyn. Allerede ved første Behandling i 1910 krævede jeg, at Købstæderne som hidtil blev staaende under Ministeriets Tilsyn, og det glæder mig, at dette Krav er blevet opfyldt. Jeg kan ikke indse, at der kan være noget til Hinder for, at Købstæderne vedblivende staar under Ministeriets Tilsyn. Jeg fastholder fremdeles, som jeg tidligere har sagt, at et Tilsyn er nødvendigt, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at man vel kunde ordne Forholdene rent administrativt, saaledes at Ministeriet til enhver Tid var underrettet om de forskellige Købstæders Vedtagelser. Det kunde jo naturligt komme af sig selv derved, at Mindretallene, der bliver overstemt, fordi de synes, det er en ulovlig eller en for Kommunen skadelig Foranstaltning, der bliver truffet, øjeblikkelig vil klage til Ministeriet og meddele det, at efter deres Mening er det en forkastelig Foranstaltning, der er vedtaget, som Ministeriet bør hindre. Med det Røre, der er indenfor Byraadene rundt omkring, tvivler jeg ikke om, at det øjeblikkelig vil ske. Er det et Højrefortal, der vil søge at faa en saadan Foranstaltning igennem, er jeg ganske sikker paa, at vore Partifæller skal være ved Haanden og gøre Ministeriet opmærksomt paa, at det er en Ulovlighed, der er sket, og at det ikke er en god Foranstaltning; og er det et Flertal bestaaende af mine Partifæller, der vil udføre en saadan Foranstaltning, er jeg lige saa sikker paa, at

Højremindretallet øjeblikkelig skal gøre Ministeriet opmærksomt derpaa. Jeg tror derfor ikke, at man behøver at gøre sig Skrupler paa dette Punkt. Man kunde vel ogsaa nok ordne Sagen saaledes, at Ministeriet stadig væk var à jour med, hvad Byraadene foretog sig; der er jo kun enkelte Sager, som egentlig vil falde ind under Tilsynet, de fleste Sager er ganske selvfølgelige. Jeg skal, som sagt, ellers ikke gaa yderligere ind paa Lovforslaget, men kun udtale min Glæde over, at Bestemmelsen om Amtmandens Tilsyn er fjernet, og udtale Ønsket om, at dette Lovforslag maa blive gennemført i Aar i en Skikkelse, som kan være de danske Købstadkommuner til Gavn.

Trier: Med noget større Varme end den, med hvilken det forekommer mig, at største Delen af de ærede foregaaende Talere har modtaget dette Lovforslag, vil jeg gerne udtale min Tilslutning til dets fornyede Fremkomst. Det forekommer mig, at dets Hovedtanke er en ganske naturlig Konsekvens af Kommunernes Selvstyre, og at dette vil føre til en Ordning, som i Hovedsagen er den, som her er foreslaaet. Hvad enten man nu vedtager dette Lovforslag eller ikke — Spørgsmaalet vil ikke komme til at ligge dødt hen, selv om det har Vanskeligheder i Øjeblikket, men da jeg anser det for at være en saadan naturlig Konsekvens af den Tanke, der i øvrigt skal herske overfor vore Købstadkommuners Udvikling, ønsker jeg selvfølgelig, at denne Tanke skal blive gennemført saa hurtigt som muligt, at der saa hurtigt som muligt kan tilvejebringes det naturlige Forhold, som der i en Forsamling altid er lige overfor en Ledelse, naar det er Forsamlingen selv, der har fundet sit Udtryk i den, der leder dens Forhandlinger og Afgørelser. For saa vidt slutter jeg mig ganske til Lovforslaget, selv om der maaske kan være Enkeltheder deri, som paa et eller andet Punkt kan trænge til nogen Drøftelse. Jeg er saaledes enig i, at der i § 8 savnes en bestemt Anvisning paa, hvorledes Indenrigsministeren skal være i Stand til at følge med Begivenhederne i Kommunerne ude omkring; der er ikke fremsat Forslag om noget bestemt Organ, hvorigennem det, der fore-